

توصیف تطبیقی زمان‌های فعل و ضمایر شخصی گویش سرخه‌ای و لاسگردی

علی‌اکبر فخرو*
مدرس دانشگاه سمنان

چکیده

گویش سرخه‌ای و لاسگردی از گویش‌های کهن ایرانی است. بر اساس تقسیم‌بندی گویش‌ها، گویش سرخه‌ای و لاسگردی جزء گویش‌های ایران مرکزی و شمال غربی به شمار می‌رود. به رغم تفاوت‌هایی که این دو گویش از نظر برخی واژگان و نشانه‌های آوایی دارند، دارای شباهت‌های بسیاری هستند. ویژگی‌هایی مانند ارگتیو، حالت‌های دوگانه فاعلی و غیر فاعلی ضمیر، عدم جنس دستوری، کاربرد مشابه صامت [ʒ] و... . این مقاله بر آن است تا به مقایسه گویش سرخه‌ای با لاسگردی از نظر زمان‌های فعل و ضمایر شخصی بپردازد. برخی از نتایج حاصل از این پژوهش بدین شرح هستند: طرز ساختن حال و ستاک گذشته در هر دو گویش یکسان است. پسوند مصدر در گویش سرخه‌ای ($n?$ -) و در لاسگردی (on -) است. فعل در گویش سرخه‌ای، به دلیل وندهای اشتقاقی از تنوع و گستردگی بیشتری برخوردار است؛ به طوری که از یک پیشوند برای افعال گوناگون، می‌توان معانی مختلفی به دست آورد.

کلیدواژه گویش سرخه‌ای، گویش لاسگردی، زمان‌های فعل، ضمایر

شخصی.

* aliakbar.fakhro@yahoo.com